

ת"פ 69158/11/16 - מדינת ישראל נגד מוחמד גבארה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 69158-11-16 ישראל נ' גבארה(עציר)

בפני כבוד השופט ד"ר עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוחמד גבארה (עציר)

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד שלומי ויזל

ב"כ הנאשם: עו"ד מאיה גלעדי ז'ולסון

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:
א. **נשיאת נשק ותחמושת**, עבירה לפי סעיף 144 (ב) רישא וסיפא בחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**").
ב. **ירי באזור מגורים**, עבירה לפי סעיף 340 א' בחוק.
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, עובר לתאריך 23.11.16 **טמן הנאשם באדמה, סמוך לביתו בטייבה תיק בד ובו נשק תת-מקלע מסוג "קרלו" (קרל גוסטב) (להלן: "הנשק")**, יחד עם מחסנית ותחמושת מסוג 9 מ"מ (להלן: "**התחמושת**"). בתאריך 23.11.16 הוציא הנאשם את התיק, הכניסו לרכבו ובשעה 21:00 לערך הגיע ברכבו לאירוע משפחתי ברחבת בית משפחת ג'בארה בטייבה, שם הנאשם הוציא את הנשק והתחמושת מהרכב, **ניגש לחצר הבית, כיוון את הנשק כלפי מעלה, וירה צרור כדורים**. לאחר שסיים לירות, ניגש הנאשם לרכבו, החביא בו את הנשק מתחת למושב הנהג, ואת התחמושות החביא בתוך שקית מתחת למושב הסמוך למושב הנהג ברכב.
3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני במסגרתו הורשע הנאשם כמפורט לעיל, ללא הסכמה לעונש.

תסקיר שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן, הנאשם, בן 25, נשוי ואב לשתי בנות, בגילאי חודש ושנה וחצי. סיים 11 שנות לימוד. טרם מעצרו עבד כגנן. הנאשם התקשה בלימודיו, ואינו יודע קרוא וכתוב. הנאשם תיאר כי הוא התמקד בפרנסת המשפחה לאורך השנים ועבד באופן רציף. אין לחובתו הרשעות קודמות.

תפקודו התעסוקתי תקין ואחראי. הנאשם מסר כי רכש את הנשק מאדם שאינו מכיר, במטרה להשתמש בו באירוע החתונה של בן דודו. לדבריו, מדובר במנהג מקובל במגזר הערבי שאליו הוא משתייך, שמטרתו להפגין שמחה באירוע. ציין כי מנהג זה אינו שכיח וכי פעל על דעת עצמו, ולא משום שהתבקש לעשות כן. הנאשם שלל מעורבות עם חברה שולית, ושלל בעייתיות במצבו המצריכה התערבות טיפולית.

5. שירות המבחן התרשם מאדם ללא עבר פלילי לחובתו, אשר מדגיש את תפקודו החיובי כמפרנס למשפחתו. הנאשם נוטה לטשטש בדבריו ביחס לאופן בו פעל כדי להשיג את הנשק, ומתייחס לעבירה באופן הממזער מחומרת מעשיו. שירות המבחן התרשם ממאפייני אישיות לא בשלים וילדותיים. הנאשם ביטא הבנה לפסול שבהתנהגותו ולחומרה המיוחסת לה, אולם מדובר על אמירה שאינה נשענת על הבנה מעמיקה של הסיכון הנשקף מהחזקת נשק ללא רישיון. בין גורמי הסיכון לשיקום שקל שירות המבחן את העדר העבר הפלילי, את מידת האחריות שמגלה כמפרנס ואת תפקודו התקין טרם מעצרו. מעצרו הממושך לראשונה בחייו היווה גורם מרתיע משמעותי עבורו. בין גורמי הסיכון, שקל שירות המבחן את חומרת העבירה, את התייחסותו השטחית למניע לעבירה, את ניסיונו לטשטש את חומרת מעשיו ואת האופן בו פעל כדי להשיג את הנשק. בסופו של דבר, נוכח עמדתו השוללת קיומה של בעייתיות במצבו, לא בא שירות המבחן בהמלצה לשיקומו, אך המליץ כי בשיקולי הענישה תילקח בחשבון עובדת מעצרו הממושך והעובדה כי הנאשם עומד לדין לראשונה בחייו.

ראיות לעונש

6. ת/1 - הנחיית פרקליט המדינה מס' 9.16 "מדיניות ענישה בעבירות נשק ומטעני חבלה" מיום 7.8.16, אשר מתווה את מדיניות הפרקליטות לעתור בעבירה של נשיאת נשק מסוג רובה או תת מקלע, ל"מתחם מוצא" שבין שנתיים וחצי ועד חמש שנות מאסר בפועל.

7. עדותו של מר ג'ברה הלאל, בן דודו של הנאשם - בדבריו מסר העד כי המשפחה מגנה את המעשה של הנאשם, והמשפחה סובלת וכואבת את תוצאות המעשה. רעיותו של הנאשם היתה בהריון בעת המעשה. הנאשם עבד כגנן וביקש להתקדם וללמוד אך הדבר נגדע בעקבות המעשה.

טיעוני הצדדים

8. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד שלומי ויזל, הערך החברתי שנפגע הוא בטחון הציבור מפני פגיעות בגוף. זמינות נשק חם בידי מי שאינו מורשה בכך עלולה להוביל לביצוע עבירות ולפגיעה בחיי אדם, לרבות בחפים מפשע. ישנה חומרה טבועה בעבירות הנשק אשר מלווה בחשש שמא יעשה שימוש אסור בנשק. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, לביצוע העבירה כלל תכנון מוקדם, שכן הנאשם הסליק את הנשק בחצר ביתו ביחד עם תחמושת מתאימה, וביום האירוע נשא את הנשק עמו במהלך נסיעה ברכב, הגיע לאירוע המשפחתי, ושם עשה שימוש בנשק וירה בו צרור כדורים. בהמשך הסליק הנאשם את הנשק והתחמושת ברכבו תוך שהוא מפריד ביניהם. באשר לנזק הרי שבעבירות נשק חומרת העבירה אינה נמדדת דווקא בתוצאה בפועל, אלא גם בנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם. במקרה דנן הנאשם עשה שימוש בנשק מאולתר ועל כן הסיכון שיפגע באחר הינו רב. העובדה כי הירי בוצע באירוע משפחתי אינה נסיבה לקולא שכן מדובר במנהג פסול ואין מקום לתת לו לגיטימציה. מתחם העונש על פי הנחיית פרקליט המדינה לנשיאת תת מקלע הינו החל משנתיים וחצי ועד לחמש שנות מאסר בפועל. מתחם העונש למכלול כתב האישום שכולל נשיאה וירי בשטח בנוי בנשק מאולתר הינו בן 3 ל- 5 שנות מאסר. שירות המבחן נמנע מהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם וציין את הקושי של הנאשם להסביר

את מעשיו וכן את ניסיונות הנאשם לטשטש את חומרת מעשיו. לא מדובר בתסקיר חיובי. נוכח העדר העבר הפלילי וכן הודאת הנאשם עתר ב"כ הנאשם להשית על הנאשם עונש מאסר בחלקו האמצעי ומטה של המתחם, לצד מאסר על תנאי וקנס.

9. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד מאיה גלעדי ז'ולסון, הנחיית פרקליט המדינה אינה מחייבת את בתי המשפט. מתחמי העונש אשר נקבעים בתיקים אלו נמוכים יותר מהנטען על ידי המאשימה. במקרה דנן לא ניתן להתעלם מכך שהנאשם הוא אדם מן היישוב, שלא היתה לו כוונה לפגוע באיש. הנאשם ירה באירוע כמנהג של שמחה. הנאשם צעיר, כבן 26, הודה ושיתף פעולה מיד. הנאשם אינו משתייך לשום ארגון ואין לו הרשעות קודמות. הנאשם שהה במעצר לראשונה בחייו תקופה לא מבוטלת, שעה שרעייתו היתה בהריון. שליחתו למאסר לתקופה משמעותית תגרום לנזק רב עבורו ועבור משפחתו. הנאשם הוא אב לילדים קטנים, הוא בעל מקצוע, יש לו תוכניות ללמוד ויש לו אפשרות לשקם את חייו. הנאשם למד את הלקח. לא יתכן שהעונש שיוטל עליו יהיה חמור יותר מעונש שמוטל על נאשמים אשר יורים במטרה לפגוע במסגרת סכסוך משפחות. מתחם העונש הינו החל משמונה חודשי מאסר ועד ל-20 חודשי מאסר. הנאשם נמצא באמצע המתחם ולו היה משוחרר, היה מקום לעתור לענישה בעבודות שירות. הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו ויש להביא את מכלול השיקולים בחשבון. לפיכך, עתרה ב"כ הנאשם להשית על הנאשם עונש שלא יעלה על שנת מאסר.

10. הנאשם הביע חרטה על מעשיו.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

11. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו הגנה על בטחון הציבור. נשיאת נשק חם, מסוג תת מקלע, יוצרת סיכון שהנשק יגיע בסופו של דבר לגורמים אשר יעשו בו שימוש למטרות פסולות, לרבות פגיעה בגוף או בנפש. כמו-כן, ירי באמצעות הנשק באזור מגורים, אפילו כאשר הוא מכוון לאוויר, וממניע של הפגנת שמחה, יש בו כדי ליצור סיכון לפגיעה בחפים מפשע, ובפרט כאשר הירי נעשה על-ידי מי שאינו מיומן בכך. על חומרתן של עבירות הנשק עמד בית המשפט העליון, בין היתר, בע"פ 1323/13 **חסן נ' מדינת ישראל** (5.6.13):

"נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמינותו המדאיגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה. למותר לציין כי אין בכך כדי לחתור תחת האופי האינדיבידואלי שבמלאכת הענישה, הנעשית בכל מקרה לגופו, לפי נסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם".

בהקשר זה ראו גם ע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (19.1.14).

12. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף בינוני עד

גבוה. בהקשר זה נתתי דעתי לכך שהנאשם ביצע עבירה של נשיאת נשק, אשר העונש המרבי אשר המחוקק קבע בצדה הינו של 10 שנות מאסר, שהינה חמורה יותר מעבירה של החזקת נשק אשר עונש המרבי שנקבע לצידה הוא של 7 שנות מאסר, ולכך שעסקינן בנשיאת נשק מסוג תת מקלע. סבורני כי החזקת או נשיאת נשק מסוג תת מקלע, הינה חמורה יותר מאשר החזקת נשק מסוג אקדח, בשל פוטנציאל הנזק הרב יותר של תת מקלע. בהקשר זה אף אם לא אאמץ את הנחיית פרקליט המדינה בנוגע למתחמי הענישה המוצעים, סבורני כי יש טעם והיגיון במדרג אשר נקבע בהנחייה, אשר לפיו המתחם בעבירות נשיאת הנשק צריך להיות גבוה מהמתחם בעבירת החזקת הנשק, והמתחם בכל הנוגע לתת מקלע, צריך להיות גבוה מהמתחם בכל הנוגע לאקדח. עוד קיימת חומרה בכך שהנאשם עשה שימוש בנשק, וביצע אף עבירה של ירי באזור מגורים. לעומת זאת, הירי אשר בוצע כהפגנת שמחה בחתונה, על אף חומרתו, הינו פחות חמור מאשר מקרי ירי שתכליתם לפגוע באדם או למטרות פסולות אחרות, ומכאן שהמתחם צריך להיות נמוך מאשר במקרים אלו.

13. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

- א. בע"פ 3156/11 **זראיעה נ' מדינת ישראל** (21.2.12), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של נשיאה והובלת נשק והסתייעות ברכב לביצוע פשע. הנאשם נסע ברכבו, לאחר שהסליק בו אקדח, מחסנית טעונה בכדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ וקופסאות עם כדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ. האקדח והתחמושת נתפסו בחיפוש שגרתי שביצעה המשטרה ברכב. הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, אב ל-4 ילדים ומפרנס יחיד במשפחתו, נידון ל-24 חודשי מאסר בפועל.
- ב. בע"פ 2892/13 **עודתאללה נ' מדינת ישראל** (29.9.13), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירה של נשיאה והובלה של נשק שלא כדין והסתייעות ברכב לביצוע פשע. הנאשם נהג ברכב כשהוא מוביל את האקדח - ובו מחסנית ריקה מכדורים - מוסתר תחת השטיחון שמתחת לכסא הנהג ברכב. הנאשם בעל עבר נקי ועד לביצוע העבירה הוא ניהל אורח חיים נורמטיבי. נדון ל-21 חודשי מאסר בפועל.
- ג. בע"פ 4329/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.10.10), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בנשיאת נשק והחזקתו. הנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, סטודנט, ששירות המבחן המליץ להסתפק בעניינו במאסר שאותו יוכל לשאת בדרך של עבודות שירות. נידון ל-20 חודשי מאסר בפועל.
- ד. בת"פ (מח' מרכז-לוד) 49160-11-15 **מדינת ישראל נ' נאסר** (10.4.16), הורשע נאשם בעבירות של החזקת נשק, נשיאת נשק ונהיגה בפסילה. הנאשם הוביל ברכבו אקדח טעון בכדורים מתחת למושב הנהג ברכבו. הנאשם צעיר, כבן 27, נשוי ובעל נסיבות אישיות וכלכליות. נקבע מתחם שנע בין 18 ל-40 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נדון ל-30 חודשי מאסר בפועל (מתוכם 6 חודשים בגין הפעלת מאסר על תנאי).
- ה. בת"פ (מח' נצ') 12251-11-11 **מדינת ישראל נ' אחמד** (13.9.12), הורשע נאשם בעבירות של החזקת נשק, נשיאת נשק וירי במקום מגורים. הנאשם החזיק בשתי הזדמנויות שונות בשני כלי נשק (אקדחים) שונים. הנאשם פנה לנאשם 2 וביקש ששיגי עבורו נשק כשהוא מסביר לו שהנשק דרוש לו כדי לירות בו במהלך אירוע חתונה. הנאשם 1 קיבל את הנשק לידי, החזיק בו, נשא אותו, ועשה בו שימוש מסוכן. הנאשם בן 28, נעדר עבר פלילי נידון ל-26 חודשי מאסר.

ו. בת"פ (מח' חי') 3772-01-16 **מדינת ישראל נ' מחאמיד** (14.11.16), הורשע הנאשם בכך שהחזיק יחד עם אחר בצוותא חדא, רובה מסוג MP5, תת מקלע מאולתר וכן מחסנית וכדורים, בלא רשות על פי דין להחזקתם. בנוסף, נשא הנאשם את תת המקלע יחד עם המחסנית והכדורים למקום מסוים ושם ירה באמצעות תת המקלע המאולתר כ-20 כדורים. הנאשם, בן 34 נשוי ואב לשני ילדים, בעל תואר ראשון בהנדסה ואלקטרוניקה, נעדר עבר פלילי. נידון ל-18 חודשי מאסר בפועל.

ז. ת"פ (מח' ת"א) 6904-12-14 **מדינת ישראל נ' כבהא** (30.4.15), הורשע נאשם בעבירות של נשיאה והובלת נשק והחזקת סם לשימוש עצמי. הנאשם נשא והוביל רובה מאולתר, מדגם "קרל גוסטב" יחד עם מחסנית וכדורים כשהוא עטוף בבגדים. הנאשם צעיר בגיר, הביע חרטה וטען כי המעשה היה על רקע הגנה עצמית. נידון ל-18 חודשי מאסר בפועל.

14. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך לכך שלביצוע העבירה קדם תכנון. הנאשם הצטייד בנשק מבעוד מועד, הסליק אותו, וביום האירוע הוציא את הנשק, והסיע אותו ברכב, למטרת הירי בחתונה. הנאשם היה היחיד שביצע את העבירה, וכפי שמסר לשירות המבחן, לא עשה את המעשה לבקשתם של אחרים. כאמור לעיל, בעבירה של נשיאת נשק טמון סיכון שבסופו של דבר הנשק יגיע לידיים אחרות, אשר יעשו בו שימוש מסוכן ואף קטלני. כמו-כן, בעבירת הירי באזור מגורים, אף כאשר הירי מכוון לאוויר, קיים סיכון לפגיעה בחפים מפשע, וזאת בפרט כאשר הירי מבוצע על-ידי מי שאינו מיומן בכך. הנאשם נשא את הנשק וביצע את הירי במטרה להפגין שמחה במהלך חתונה משפחתית.

15. עבירות הנשק הוכרו בפסיקה כ"מכת מדינה" ונקבע שיש לתת לשיקול ההרתעה, הן של היחיד והן של הרבים, משקל של ממש בעבירות אלו (בהקשר זה ראו ע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (19.4.14); ע"פ 2398/14 **אלהזייל נ' מדינת ישראל** (8.7.14); ע"פ 5681/14 **מדינת ישראל נ' טאטור** (1.21.15)). עבירות אלו אף הוכרו "כמכת אזור" של ממש המחייבת ענישה מרתיעה (בהקשר זה ראו בין היתר עפ"ג (מח' מרכז-לוד) 15337-10-14 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (7.12.14), עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 27417-11-15 **מדינת ישראל נ' עבד אל רחים** (17.1.16)).

16. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל מ-16 ועד 40 חודשי מאסר בפועל.

17. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. הנאשם שלל קיומה של בעייתיות במצבו או צורך במעורבות טיפולית, ולפיכך שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו.

גזירת העונש המתאים לנאשם

18. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם צעיר, ליד 1991, נשוי ואב לשני פעוטות. הודה באשמה ונטל אחריות מלאה למעשיו. לאורך השנים התמקד הנאשם בפרנסת משפחתו, עבד באופן רציף, ותפקודו התעסוקתי והמשפחתי תקין ואחראי. ניכר כי עונש מאסר בפועל לתקופה ממושכת יפגע בנאשם ובמשפחתו. הנאשם נתון כבר במעצר מזה תקופה ממושכת ונראה כי היה למעצר אפקט מרתיע על הנאשם. הנאשם נעדר כל עבר פלילי קודם.

19. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל בחלקו הנמוך יחסית של המתחם, לצד עונשים נלווים.

סוף דבר

20. אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **17 חודשי מאסר בפועל** שמניינם מיום מעצרו 23.11.16.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת נשק מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת נשק מסוג עוון.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ח סיוון תשע"ז, 12 יוני 2017, בנוכחות הצדדים.